

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Sağlık, emeklilik ve kıdem
hakkına sahip çıkmak için

**I Mayıs'ta
alanlarda,
II Mayıs'ta Çiğli İşçi
Kurultayı'nda
buluşalım!**

**İşçi sınıfının birlik, mücadele ve dayanışma
günü 1 Mayıs etkinliğinde buluşalım!**

Program:

- Sinevizyon
- Müzik (Grup Kavel)
- Şiir dinletisi (Yürek İşçileri Şiir Topluluğu)

Tarih : 27 Nisan '08 (Pazar)

Saat : 15:00

Yer : Çiğli İşçi Kültür Sanat Evi

Adres: Çelik İş Merkezi Kat 2/3 Egekent Girişi-

Çiğli / Tel : 329 64 36

Bültenden...

Merhaba dostlar!

Gün geçmiyor ki işçi ve emekçilerin aleyhine yeni bir saldırı yasası çıkmasın, yeni bir zam haberiyle ekmeğimiz küçülmesin. Bir avuç sömürücü asalak her seferinde bizlerden fedakarlık beklerken, aynı zamanda kazanılmış haklarımıza göz diyor. Bugünde emek hırsızlarının gözü bizim ve çocuklarımızın geleceğine çevrilmiş durumda.

Tekellerin sefil çıkarı uğruna mazlum halkların üzerine bombalar yağdıran emperyalistlerle işbirliği yapanlar ve uşakları, İMF'nin bir dediğini iki etmiyor. İMF'nin direktifleri doğrultusunda gözlerini kazanılmış haklarımıza göz diyorlar. Ülkenin değerlerini satılığa çıkaranlar şimdi de eğitime, sağlığa, emekliliğimize, kıdem tazminatımıza göz dikmiş bulunmaktalar.

Kısacası dostlar, içinden geçmekte olduğumuz bu zorlu dönemde kapitalist sömürü ve emperyalist saldırganlık dizginlerinden boşalmış durumda. İşçi sınıfı ve emekçiler en kapsamlı ve ağır sosyal yıkım saldırılarıyla yüzyüze. Bugün emperyalist-kapitalist sistem yüzünden insanlık haksız ve kirli savaşlarla, kitlesel açlıkla, sefaletle ve işsizlikle karşı karşıya. İşte böyle bir düzende ülkemiz işçi ve emekçileri de bu sömürü ve yıkımdan payını fazlasıyla almaktadır.

Emperyalist barbarların savaş çıkırtkanlığı yaptığı, ırkçılığın ve şovenizmin dizginlerinden boşaldığı, kardeş halklar arasına kin ve nefret tohumlarının ekildiği, İMF ve Dünya Bankası'nın direktifleri sonucu hazırlanan sağlık, sosyal güvenlik ve emeklilik hakkımızı gaspeden yasaların mecliste görüşüldüğü, kıdem tazminatının tırpanlanması vb. saldırıların gündemde olduğu bir dönemde sermaye hükümeti saldırı paketlerini "reform" adı altında devreye sokmaya hazırlanmaktadır.

Milyonlarca işçi ve emekçiye güvencesiz çalışmanın, geleceksiz yaşamanın dayatıldığı böylesi bir dönemde işçi sınıfının uluslararası birlik, mücadele ve dayanışma günü olan 1 Mayıs yaklaşıyor. 1 Mayıs işçi sınıfının sömürücü asallara karşı örgütlü gücünü gösterdiği önemli bir gündür. Bu amaçla **3. Çiğli İşçi Kurultayı Hazırlık Komitesi** sağlık, emeklilik ve kıdem haklarının gaspına karşı ve 1 Mayıs'ın resmi tatil ilan edilmesi talebiyle alanda olacak, mücadele taleplerini haykıracaktır.

Tüm Çiğli organize işçilerini işçi sınıfının birlik, mücadele ve dayanışma günü olan 1 Mayıs'ta alanda olmaya, taleplerini haykırmaya ve mücadelesine sahip çıkmaya çağırıyoruz. Bu dava sömürsüz bir dünya davasıdır!

Bu dava özgürlük ve eşitlik davasıdır!

1 Mayıs'ta mücadele alanlarına!

★ İŞÇİ KÜLTÜR SANAT EVİ ETKİNLİKLERİ

★BAĞLAMA

★GİTAR

★HALK OYUNLARI

★ÖSS'YE HAZIRLIK ETÜD ÇALIŞMALARI

★SİNEMA ATELYESİ

★FİLM GÖSTERİMLERİ

Not: İş hukuku ile ilgili sorunlarınızı danışabilirsiniz...

YER: İşçi Kültür Sanat Evi

ADRES: 8708 SK. NO: 2 Çelik İş Merkezi

K:1 D:2 Egekent girişi / Çiğli

TEL: 329 64 36

3. Çiğli İşçi Kurultayı 11 Mayıs'ta toplanıyor...

“Geleceksiz yaşamaya, güvencesiz çalışmaya” karşı kurultayda buluşalım!

Ağır sömürü koşulları altında düşük ücretle sefaletle mahkum edilen, çoğu zaman iş güvencesiz ve sendikası çalışan işçiler olarak bizler tüm yaşamı üretiyoruz. Ancak öyle bir düzende yaşıyoruz ki diktiğimiz elbiseyi giyemez, ürettiğimiz tüm değerleri kullanamaz hale getiriliyoruz. Ürettiklerimizi sadece lüks mağazaların vitrinlerinden seyredebiliyoruz. Kısacası inşa ettiğimiz binada oturamaz, pişirdiğimiz aşı yiyemez haldeyiz. Madenlerden kömürü tınaklarımızla kazıyarak çıkarırız ama kışın soğuktan üşüyen hep biz oluruz. Oysa yaşamın tüm zenginliklerini emeğimizle, alınterimizle bizler üretiyoruz. Bu adaletsizliğe dur diyebilmek, emeğimizin hakkını alabilmek için Çiğli Organize’de çeşitli sanayi kollarında çalışan işçiler olarak biraraya geldik ve yaşadığımız sömürüye karşı bulunduğumuz bölgeden bir mücadele başlattık. “Birleşen işçiler yenilmez!” diyerek **11 Mayıs 2008** tarihinde **3. Çiğli İşçi Kurultayı**’nı toplamaya karar verdik.

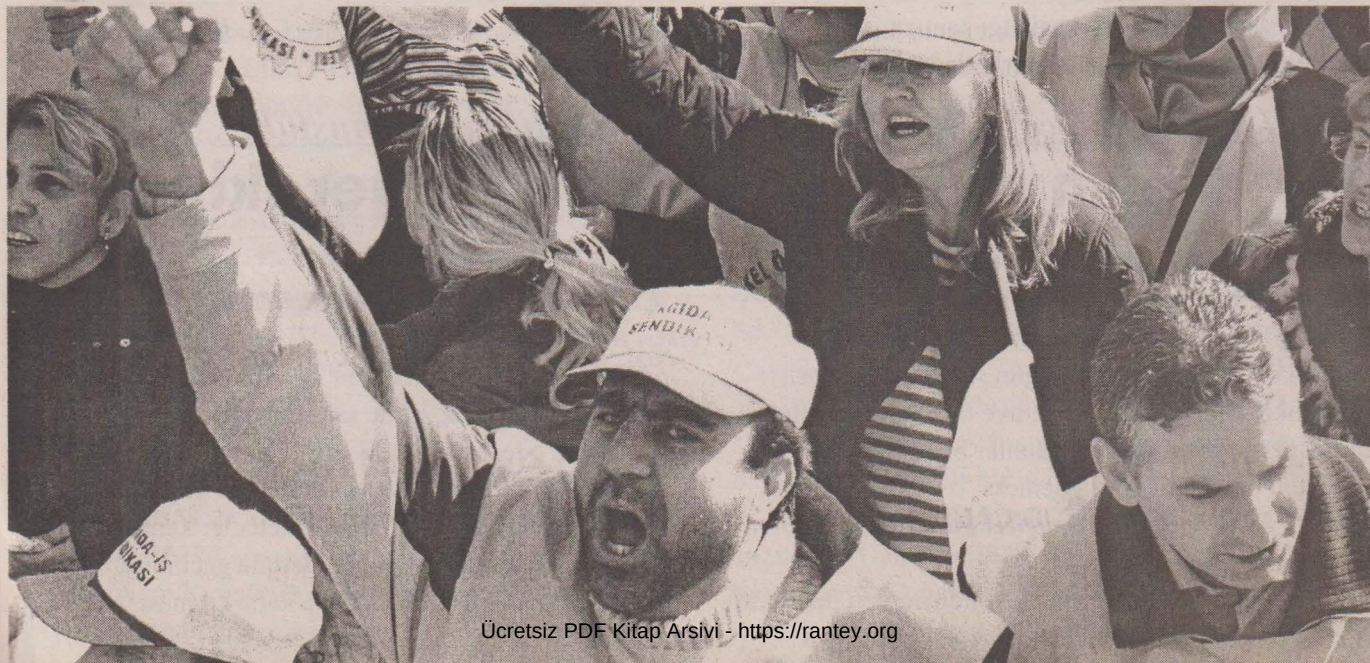
Bugün, Çiğli Organize işçisi sanki bir kadermiş gibi uzun çalışma saatlerine, ağır çalışma koşullarına, taşeronlaştırmaya, iş güvencesinin ortadan kaldırılmasına, düşük ücretlere, iş kazalarına mahkum edilmektedir. Her yerde olduğu gibi Çiğli Organize’de

de biz işçilere cehennem hayatı dayatılırken, bizim sırtımızdan geçinen bir avuç para babası, bir avuç emek hırsız bolla içinde yaşamaktadır. Bu haksızlığa, eşitsizliğe ve sömürüye karşı bizler de, Çiğli Organize Sanayi’yi bizler için köle kampına çevirenlere inat **“Köle değil işçiyiz, örgütlüysek güçlüyüz”** diyerek bizlere vurulmak istenen esaret zincirlerini parçalamaya başladık. Dilimiz, dinimiz, cinsiyetimiz, milliyetimiz ne olursa olsun işçilerin birliğini ve halkların kardeşliğini savunan bizler *“bir ağaç gibi tek ve hür, ve bir orman gibi kardeşçesine bir yaşam için”* şimdiden güçlerimizi birleştirdik.

Örgütsüzlüğün dayatıldığı, sendikalaşmanın önüne bin türlü engelin konulduğu bir süreçte **3. Çiğli İşçi Kurultayı** önemli bir adım olacak. Ve inanıyoruz ki sizlerin de katkılarıyla attığımız bu adım bir kartopu gibi yuvarlandıkça, zaman geçtikçe büyüyecek ve sömürücü zorbalara başına bir çığ gibi düşecektir.

Çiğli’deki tüm işçi ve emekçileri 11 Mayıs’ta toplanacak olan **3. Çiğli İşçi Kurultayı** hazırlık çalışmalarına güç katmaya, kurultay günü bizlerle buluşmaya çağırıyoruz.

Kurultay Hazırlık Komitesi

Sermayenin saldırılarına karşı mücadele edelim!

İşçi ve emekçilerin protestoları ve karşı çıkmasına rağmen uzun bir süredir ülkenin gündemini meşgul eden Sosyal Sigortalar Genel Sağlık Sigortası (SSGSS) meclisten geçirilerek yasalaştırıldı.

Yasa başta İMF'nin sağlıkta dönüşüm projesinin en temel parçası ve dayatmasıyla uygulanmaya çalışılmaktadır. Yasa işçi ve emekçilerin sosyal güvenlik hizmetlerini özelleştirerek paralı hale getirmektedir. Yasa ile birlikte sosyal güvenlik sisteminin tasfiyesi söz konusudur. Yaşamsal bir hak olan sağlık hakkımızın piyasanın insafına terkedilmesi hedeflenmektedir. Milyonlarca işçiye mezarda emeklilik dayatılmaktadır.

Yasa ile emeklilik yaşı yükseltilmek, prim gün sayısı artırılmak istenmektedir. Zaten uzun süredir çıkartılan yasalarla haklarımız bir bir elimizden alınmaktadır. Kalan kırıntı haklarımız da SSGSS yasası ile tümünden ortadan kaldırılmak istenmektedir.

SSGSS yasasının bizlerden neler götürdüğüne kısaca bakalım:

- Yasayla emeklilik olanaksızlaştırılıyor ve emekli tazminatı düşürülüyor. Hastaneye yatırılan (sağlık hizmeti gören) hastalardan katılım payı alınıyor, buna pahalı olan ilaçlar da dahil.

- İş kazası veya meslek hastalığı sonucu iş göremezlik yaşı ve maaşı alt sınırlarda tutulmaya

çalışılıyor.

- Prim ödemeyenler sağlık hizmetinden faydalanamayacak.

- Ölen sigortalının çalışan dul eşine ödenen dul aylığı %75'ten %50'ye çekiliyor.

- Yasanın mevcut haliyle çalışan bir işçi, işten çıkartıldığında yani işsiz kaldığında 6 ay sigortadan yararlanabiliyordu. Yeni yasayla bu süre düşürülüyor.

Bu birkaç maddeden de görüldüğü gibi SSGSS yasa tartsısı sermaye sınıfının çıkarına göre düzenlendi.

Çalışanların bütün hayatını etkileyen SSGSS Yasası'nın geri çekilmesi için tüm işçiler, emekçiler çok kararlı, iradeli bir mücadele hattı örmelidir. Çiğli Organize işçileri de bu saldırıya karşı sessiz kalmamalı. Organize işçileri yanyana gelerek bu saldırıya karşı çıkmalıdır. Yoksa yaşadığımız kölelik daha da katmerleşerek devam edecektir.

3. Çiğli İşçi Kurultayı'nın temel gündemlerinden birisi de SSGSS saldırısıdır. Bu doğrultuda organize işçilerine dönük kurultay çalışmaları yapılmaktadır. Kurultay işçileri ilgilendiren her türlü saldırıya karşı güçlü bir ses ve karşı duruş olacaktır. Her işçi bu sese destek vermek zorundadır.

Bir emekçi/Çiğli

Plastik işkolunda çalışan bir işçiyle SSGSS saldırısını konuştuk...

"Herkesin buna karşı çıkması gerekiyor!"

ÇİB: SSGSS Yasa tasarısı ile ilgili herhangi bir bilginiz var mı?

- Çok fazla olmasa da basından okuduğum kadarıyla var. Özellikle prim gün sayısının artması, emeklilik yaşının yükseltilmesi ve tazminat hakkının kaldırılması gibi şeyler var. Bunlar bizim için gerçekten büyük bir sorun demek.

ÇİB: Yasa ile ilgili gelişmeleri hangi kanallardan duydunuz?

- Haberlerden ve elime geçen bildirilerden duydum. Ama çok fazla kişinin bundan haberdar olduğunu

sanmıyorum.

ÇİB: Bu yasanın işçi ve emekçileri üzerindeki etkisi ne olacaktır?

- Bizim lehimize olan hiçbir şey yok bu yasada. Zaten zor geçiniyoruz, birde sağlığın özelleşmesi bizi iyice perişan edecek.

ÇİB: Peki sizce bu yasaya karşı neler yapılmalı?

- Dur demek gerekiyor. Bizi yönetenler kendi ceplerini doldururken biz asgari ücretle geçinmek zorunda kalıyoruz. Herkesin buna karşı çıkması

gerektiriyor.

Çiğli Organize’de eylem!

Çiğli Organize Sanayi Bölgesi’nde bulunan Kalmaksan adlı fabrika ile ilgili olarak 26 Mart 2008 tarihinde Çiğli Organize işçilerinin çıkarmış olduğu Çiğli İşçi Bülteni’nde yayınlanan “*Kalmaksan İş Kazalarında Rekora Koşuyor*” başlıklı yazı dolayısıyla, işçi arkadaşımız küfür, hakaret ve hırpalanmaya maruz kalarak işten çıkartılmıştı. Bu saldırıyı protesto etmek için 31 Mart tarihinde fabrika önünde yapılan basın açıklamasına ise patron ve adamları saldırmış, jandarma ise basın açıklaması yapan eylemcileri gözaltına almıştı. Çiğli Organize’de işçilere yönelik baskıları ve son olay örneğinde görüldüğü gibi patron-jandarma tarafından gerçekleştirilen saldırıyı protesto etmek için 17 Nisan’da bir basın açıklaması gerçekleştirildi.

Buluşma yeri olarak belirlenen Çiğli Belediyesi önünde beklemeye başlayan kitle, 12.15’de araçların gelmesiyle Çiğli Organize’ye doğru hareket etti. Kalmaksan fabrikasına yakın bir yerde inen kitle “*Çiğli Organize’de kölece uygulamalara son! Baskılar bizi yıldıramaz, Yaşasın sınıf dayanışması!*” yazılı pankartı açarak, sloganlarla yürüyüşe geçti. Oldukça coşkulu olan kitle, Çiğli Organize sokaklarını sloganlarıyla

çınlattı. Jandarmanın yoğun önlem aldığı fabrikanın önüne gelindiğinde ortak basın metnini saldırıya uğrayan işçi arkadaşımız okudu.

Basın metninde gerçekleşen saldırının kapitalizmin gerçek yüzünü bir kez daha gözler önüne serdiği ifade edildi ve tüm bu baskılara rağmen mücadelenin süreceği söylendi.

Basın metninden sonra açıklama bitirilip yine yürüyüş korteji oluşturularak araçlara doğru yüründü.

Pekçok devrimci kurumun ve sendikanın ortak imzalarıyla örgütlenen eyleme 100’ü aşkın kişi katıldı. Çiğli Organize ve belediye işçilerinin yoğun katılımı ise dikkat çekiciydi. Çevre fabrikalarda bulunan işçilerde eylemi ilgiyle izledi.

Tersane İşçileri Birliği Derneği (TİB-DER) de aynı saatlerde Galatasaray Lisesi önünde Çiğli işçileriyle dayanışma amacıyla bir eylem düzenledi.

Eyleme baretleriyle katılan tersane işçileri eylem sırasında “Haramilerin saltanatını yıkacağız”, “Çiğli-tersane omuz omuza”, “Öznur Kablo işçisi yalnız değildir”, “Tersane işçisi öğrencinin yanında”, “Yaşasın sınıf dayanışması” dövizlerini taşıdılar.

SSGSS saldırısı en fazla kadınları vuracak...

Sağlığımız ve geleceğimiz için mücadeleleye!

“Bilgi azaptır” der bir düşünür. Ben bu söze katılıyorum, ama bilip de paylaşmamak daha büyük bir azaptır. Çünkü bu düzende her gün yeni sosyal yıkım politikaları, yeni saldırılar ve hak gaspları bizi bekliyor. Biz bu saldırıları yeni yasalarla, istihdam paketleriyle, hak gasplarıyla öğreniyoruz. Çürümüş bu düzende sefaletin ağır kırbacını her gün farklı bir haliyle hissediyor, yaşıyoruz. Bir azap gibi adeta yaşadıklarımız, duyduklarımız, öğrendiklerimiz. Hoşumuza gitmiyor işittiklerimiz, inanmak istemiyoruz; çünkü tüm yaşam hakkımız, geleceğimiz elimizden alınıyor. Evet, azap çekmeye başladık bile! **Sosyal Sigortalar Genel Sağlık Sigorta Yasası**’yla. İlk defa duyanlar için kulağa hoş gelebilir, hala bu düzenin kirliliğini göremeyenler için. Ama yasa bizim iyi niyetlerimizle düşündüğümüz gibi değil. İşçinin sağlık ve emeklilik hakkını elinden alan, ona kölece çalışmayı ve yaşamayı dayatan bir yasa. Kapsamı geniş; hem yasal düzenleme açısından hem de 7’den 70’e herkesi etkilemesi açısından. Sağlığı alınır satılır bir hale getiren, kazanılmış tüm hakları gaspeden, doğacak çocuğumuza hiçbir hak bırakmayan, güvencesiz yaşamı dayatan bir yasadır SSGSS yasası.

Bu yasadan en çok etkilenenlerden biri de kuşkusuz biz kadınlarız. Yaşamın gerisine itilmiş, ucuz işgücü olarak görülen, yaşamın tüm alanlarında ikinci sınıf muamelesi gören biz kadınlar bir kez daha bu düzen tarafından ezilmişliğe mahkum edileceğiz. Keza mevcut yasada bile kadına erkekle eşit haklar verilmiyor.

SSGSS Yasası’na göre:

* Mevcut yasada, doğum yapan kadına doğumdan itibaren 6 ay boyunca verilen emzirme ödeneği (bu tutar asgari ücretin 1/3 tutarındadır, her ay için 195 YTL) yeni yasayla 1 aya mahsus olarak veriliyor.

* Sağlık primi ödemeyenler sağlık hizmetlerinden faydalanamayacak. Sadece yatırdığımız prim kadar sağlık hizmetlerinden faydalanabileceğiz.

Yani sağlığın tamamen ticarileştirilmesini öngören, özelleştirme mantığına oturtan bir yasa tasarısı. Zaten

kıt kanat geçindiğimiz, sefalet koşullarında yaşadığımız böylesi bir düzende çocuğumuza ilaç bile alamaz duruma getirecekler bizi. Eve hapsolmuş, sosyal yaşamı sınırlandırılmış, evin idaresini üstlenen biz kadınlar çocuğumuza geleceksizliği dayatan böyle bir yasanın yaratacağı psikolojik baskının altında ezileceğiz.

* Mevcut yasada sigortalı bir işçinin sigortasından eşi, çocukları ve yakın akrabaları faydalanabiliyorken yeni yasa taslağına göre bu durum ortadan kaldırılıyor.

* Yine yeni yasaya göre eşler hariç yetim kız çocukları, kendi aylığı var ise diğer statüde aylık bağlanmayacağı öngörülmektedir.

Oldukça geniş kapsamı bulunan SSGSS yasa tasarısında sermayedarlara ayrıcalıklı haklar veriliyor. Bir kez daha biz işçi ve emekçiler ağır koşullarda yaşamaya mahkum ediliyoruz. Başlangıçta televizyonlara konu edilmesinden özellikle sakınılan bu yasanın maddeleri ortaya çıkınca bu kez de emeklilik yaşı konusunda “*bu yasa 40 yıl sonra uygulanacak, sizi kapsamayacak...*” deme yüzüslüğünde bulunuyorlar. Bizleri bireycileştirmeye, bencilleştirmeye, oyalamaya, kandırmaya çalışıyorlar. Peki ya çocuklarımız ne olacak? Onlara güvencesiz, geleceksiz bir yaşam mı bırakacağız? **HAYIR!** Çocuklarımıza köleleştirilmiş, geleceksiz bir yaşam bırakmayacağız. Çözümümüz kadın-erkek-genç hep birlikte örgütlü mücadeleden geçiyor. Sağlığımız, geleceğimiz için yeniden alanlara çıkmanın zamanıdır. SSGSS yasa tasarısı meclis alt-komisyonundan geçti bile. Uygulanmamasını, geri çekilmesini sağlamak bizim elimizde!

İşçi Kültür Sanat Evi Kadın Komisyonu olarak biz üzerimize düşeni yapacağız; semtleri, mahalleleri, semt pazarlarını, fabrikaları dolaşarak sesimizi duyurmaya çalışacağız. Bu konuda herkes kendine görev biçmeli aksi takdirde sağlık hakkımız elimizden gidecek. Her ses bir yankı yaratır. **HAYDİ, ÇİĞ OLMANIN ZAMANIDIR.**

Çiğli İşçi Kültür Sanat Evi Kadın Komisyonu’ndan

bir emekçi

Haklarımıza ve geleceğimize sahip çıkalım!

Ben Çiğli Organize Sanayi Bölgesi'nde metal işkolunda çalışan bir işçiyim. Emekçi olduğum için kendimle gurur duyuyorum. Emekçi olmak bir onurdur, bir erdemdir. Çünkü bir emek vardır, bir hak ediş vardır. Emekçi, asalak (parazit) bir böcek gibi başkalarının alınterinden nemalanmaz. Sermaye sınıfı ise onursuzdur, erdemsizdir, hak ediş yoktur (işçilerin alınterinden ve kanından beslenirler). Sömürüyü, açlığı, sefaleti, yoksulluğu, ağır çalışma koşullarını, düşük ücretleri dayatan onlardır. Asalak bir böcek misali üretenlerin emeğini sömürürler.

Bakin bir işçi olarak, açlığı, yoksulluğu ve sefaleti bedenimin en derininde, iliklerime kadar yaşıyorum. Ev kiralari almış başını uçuyor. Pazardaki meyve-sebze fiyatları ateş pahası, hiçbir şey alınacak gibi değil. Kilo kilo aldığımız ürünleri artık 100-250 gram alır olduk. Marketlere uğramaz olduk. Eti, sütü unuttur olduk. Her geçen gün ekmeğimiz azalırken sermaye sınıfı ve onun hükümeti kişi başına düşen milli gelirin arttığından bahsediyor. Gelsinler, görsünler biz işçilerin sofrasını, bir de gidip kendi sofralarına baksınlar! Baksalar ne olacak, utanmazlar ki! Utansalar, halkın, işçinin ve emekçinin karşısına çıkıpta "geliriniz artıyor" demezler. Halk kan ağlıyor. Hırsızlık, kapkaç, dolandırıcılık, yalan ve fuhuş almış başını gidiyor.

Biz aklıktan kırılırken hükümetin baş yalancısı, evlilik kurumunun kutsallığından bahsediyor, çok çocuk yapmaktan dem vuruyor. Ne utanmaz, arlanmaz biri. Her şeyi çok iyi biliyor! Ama halkın gözünün içine baka baka yalan söylüyor. Bu asalakların kanımızı emdikleri yetmiyormuş gibi bir de biz halkları, işçi ve emekçileri köleleştirmeye çalışıyorlar. Bizleri Türk-Kürt, Sünni-Alevi, laik-şeriatçı, türbanlı-türbansız vb. söylemlerle bölmeye çalışıyorlar. Bizler birbirimize düşerken onlar kendi çıkarları doğrultusunda en temel haklarımıza saldırıyorlar. "İstihdam paketi" adı altında yeni yasaları çıkarmak için birbiriyle yarışıyorlar.

Emeklilik yaşını 60'dan 65'e çıkaracaklar. Yaşam standardı düşük olan biz işçilerin 65 yaşına kadar yaşayamayacağı kesin. Çünkü bu ağır çalışma koşullarına can mı dayanır? Bu yetmezmiş gibi 65

yaşından sonra gelen emekliliği ne yapayım! Hem hiçbir patron bizi 45 yaşından sonra işyerinde çalıştırmaz. Emeklilerin maaşından %23 ile %34 oranında kesinti yapılacak. Oysa ne yalanlar söylemişlerdi, "yaşlısına önem vermeyen toplumların gelecekleri karanlıktır" diyorlardı. Ne oldu? Yaşlılarımıza-emeklilerimize resmen karanlık ve ölüm dayatılıyor.

"İstihdam paketi" adı altında daha nice saldırı hazırlığı var. Şu an gün yüzüne çıkan maddeler bunlar, ileriki günlerde daha bir dizi sosyal yıkım saldırılarını göreceğiz. "İstihdam paketi" içinde yer alan bir öneri ise şöyle: 18 ile 29 yaşında olanların sigorta primini 5 yıl boyunca devlet verecekmiş. Bu 30 yaş ve üzeri işçilerin iş bulamaması ve halen çalışmakta olanların iş akitlerinin feshedilmesine neden olur. 18 ile 29 yaşında olanların sigorta primini devlet ödeyeceği için patronlar neden 30 yaş ve üzeri işçi çalıştırıp sigortasını ödesin ki? Halihazırda zaten işçilerin sigortasını yatırmayan yerler var.

Pakette yer alan maddelerin hepsi bizi köleleştirmek, çaresizleştirmek, yoksullaştırmak için çıkarılıyor. Bunlardan bir tanesi var ki bize tümünden güvencesizliği ve geleceksizliği dayatıyor. Patronlar, işçilerin bir anlamda iş güvencesi olan kıdem tazminatının kaldırılmasını istiyor. Kıdem tazminatı hakkımız fon adı altında toplanarak sermayeye peşkeş çekilecek. Patronlar için işçiyi işten atmak çok daha kolay hale gelecek. Nasıl olsa kıdem tazminatı yok, her şey işten atmak için bahane olacak.

Geçmişte onurlu ve namuslu işçilerin bedel ödeyerek kendisinden sonra gelen kuşaklara bıraktığı bir takım haklarımızı bizden geri almak için her türlü yalanı-dolanı deniyorlar. Biz işçi ve emekçiler olarak bu saldırılara karşı durmalıyız.

Gün işçilerin birliği günü!

Gün işçilerin mücadele günü!

Gün özgürlük günü!

Gün gerekirse haklarımızı kaybetmeme uğruna ölme günü!

Sağlık, emeklilik hakkımız ve geleceğimiz için genel grev-genel direniş!

Sosyal Güvenlik ve Genel Sağlık Sigortası (SSGSS) yasa tasarısının maddeleri mecliste görüşülmeye devam ederken konfederasyonlar, sendikalar ve platformlar cephesinden halihazırda net ve tok bir tutum yükseltmiş değil. Mevcut tabloda en temel ihtiyaç birleşik, kitlesel ve militan bir sınıf hareketinin yaratılması için gereken görev ve sorumlulukların yerine getirilmesidir.

Emek Platformu'nun aldığı karar doğrultusunda 14 Mart'ta Türkiye genelinde alanlara çıkan onbinlerce işçi ve emekçi mücadelenin birleşik, kitlesel ve militan bir karakter kazanabileceğini gösterdi. Bu hava Emek Platformu'nun hükümetle ve patron örgütleriyle 24 Mart'taki görüşmeden sonra yaptığı açıklamanın ardından dağıldı, yükselmekte olan yasa karşıtı tepkilerde bir kırılma ve dağınıklık yaşandı. Bu durum saldırıya karşı topyekûn bir direniş yükseltilebilmesinin güç ve imkanlarını da böldü ve daralttı.

14 Mart eyleminin ardından gerçekleştirilen 1 Nisan eylemi ise başını DİSK, KESK, TMMOB ve TTB'nin çektiği 4'lünün aldığı karar doğrultusunda gerçekleşti. Her iki eylemin de niteliği ve niceliği üzerine söylenebilecekler esasa ilişkin bir fark taşıyor. Zira her iki eylemde de eylemin örgütleyicileri birkaç saatlik de olsa "iş bırakarak alanlara çıkma" çağrısı yapmaktan uzak durmuştur. Sürecin sonrasına dair ne yapılacağına ilişkin bir programsızlığın olduğu koşullarda iyi-kötü bir etkisi olabilecek işbırakma çağrısı dahi bütünlüklü ve tok bir çağrıyla birleştirilmemiş ve örgütlenememiştir.

14 Mart'ın ardından sermayeyle kolkola giren sendika ağalarının ipliğini pazara çıkarmak için Emek Platformu'ndan ayrı davranacağını ilan eden 4'lünün yasayı tümten reddeden, sonrasını gören, mücadele taleplerini ve yöntemlerini açıklayan bir hat çizmesi gerekiyordu. Ancak böylesi bir irade ortaya çıkmadığı için saldırı yasasına karşı bütünlüklü bir karşı duruş halihazırda yükseltilebilmiş değildir.

SSGSS'nin de içinde yer aldığı sosyal yıkım saldırılarının geniş bir emekçi kesimi hedeflemesi birleşik mücadelenin olanaklarını fazlasıyla barındırmaktır. Sermayenin, uzun süredir saldırıları sessizce izlemekle yetinen, örgütsüz ve dağınık sınıf hareketi tablosundan aldığı güçle iyice pervasızlaşmasının önü THY, Telekom, Tekel işçilerinin grev silahını etkin bir şekilde kullanmasıyla bir parça kesilmiş olması da olanakları güce dönüştürmek bakımından anlamlı bir zemin açığa çıkarmıştır.

Sermaye demagojiye dayanan karşı propagandayı yükselterek, böl-parçala-yönet taktiğini iyi

kullanarak, iyileştirmeler yapıyormuş görüntüsü altında saldırıyı zamana yayarak SSGSS karşıtı tepkileri bir parça dizginlemiş, bölmüş ve dağıtmış oldu. Bunda Türk-İş, Hak-İş, Kamu-Sen vb. gibi sınıfın mücadele istek ve dinamiğini kırıma misyonunu layıkıyla yerine getiren gerici sendikal odakların rolü küçümsenemez.

Saldırı yasasına karşı oluşan tepkileri militan bir mücadele kanalına akıtabilmenin, saldırıları buradan alınan güçle püskürtebilmenin yolu üretimden gelen gücün kullanılmasını temel alan bir mücadele programının ilan edilmesi ve sürecin buna uygun örgütlenmesiyle mümkündür. Her şeye rağmen bu sınırlı imkanların güce dönüştürülmesi için halen de önümüzdeki süreci bu bakışla kucaklayacak bir iradeye ihtiyaç vardır.

Mevcut tabloda Türk-İş, Hak-İş, Kamu-Sen gibi sendikal çeteler eliyle düzene yedeklenen, saldırılar karşısında sessizleştirilen, bilinci bulandırılan onbinlerce işçi ve emekçiyi, geniş halk kesimlerini harekete geçirebilecek iradenin kendisi "saldırlara karşı genel grev-genel direniş" çağrısı olmalıdır. Sendika konfederasyonlarının böylesi bir kararın altına imza atmamak için direndiği, ortaya çıkan imkanları heba ettiği bir gerçektir. Bu koşullarda bu görev bir kez daha emekten yana olduğunu iddia eden tüm öncü, ilerici, devrimci işçi ve emekçilere düşmektedir.

